

Odišiel Alexandre Lamfalussy, známy ako „otec eura“

Život Alexandra Lamfalussyho charakterizujú významné aktivity v dvoch oblastiach – v oblasti finančnictva a v oblasti pedagogicko-vedeckej.

Narodil sa v roku 1929 v Maďarsku, no v roku 1949 sa odsťahoval do Belgicka. V rokoch 1949 až 1953 študoval na The Catholic University of Louvain v Belgicku. Neskôr pokračoval dvojročným postgraduálnym štúdiom na Nuffield College v Oxforde, kde získal doktorát v ekonómii. Profesionálny život Lamfalussyho bol zviazaný s finančným. Jeho prvým pôsobiskom bola Banque de Bruxelles, kde v rokoch 1955 až 1975 postupne zastával pozície ekonóma a ekonomického poradcu. Od roku 1965 bol výkonným riaditeľom a neskôr predsedom direktória tejto banky. V roku 1975 po zlúčení s Banque Lambert sa stal výkonným riaditeľom Banque Bruxelles Lambert.

Od 1. januára 1976 sa začala jeho medzinárodná finančná kariéra. Banková rada Banky pre medzinárodné zúčtovanie (BIS) v Bazileji mu ponúkla pozíciu ekonomického poradcu a riaditeľa menového a ekonomického úseku BIS. V máji 1985 bol vymenovaný do funkcie generálneho manažera BIS a na čele tejto významnej inštitúcie bol do konca roku 1993. Rada Európy ho v roku 1988 vymenovala za člena tzv. Delorsovho výboru, ktorého práca bola zameraná na prípravu hospodárskej a menovej únie (HMÚ). Výbor pripravil štatút Európskej centrálnej banky a sformuloval maastrichtské kritériá, ktorých splnenie je ekonomickou podmienkou vstupu do HMÚ a zavedenia eura. Od 1. januára 1994 do 30. júna 1997 bol prezidentom Európskeho menového inštitútu vo Frankfurte nad Mohanom. Úlohou inštitútu bolo vytvoriť operačné podmienky pre jednotnú menovú politiku a založiť Európsku centrálnu banku.

Výbor ministrov financií Európskej komisie (Ecofin) ho v júli 2000 vymenoval do čela Výboru múdrych mužov (Committee of Wise Men), ktorého cieľom bolo pripraviť rámec pre fungovanie jednotného finančného trhu EÚ a systém jeho regulácie.

Napriek náročným úlohám, ktorými bol poverovaný v hospodársko-politickej oblasti, sa nepretržite venoval pedagogickej a vedeckej činnosti. V akademickom roku 1961 a 1962 prednášal na Yale University a počas celého svojho profesionálneho života aj na The Catholic University v Louvaine, od roku 1975 ako mimoriadny profesor. Od roku 2003 bol členom výskumného tímu na Inštitúte európskych štúdií v Louvain-la-Neuve. Je autorom, resp. spoluautorom viacerých kníh, vedeckých prác, článkov a vystúpení na medzinárodných konferenciách v mnohých krajinách sveta. Bol externým členom Maďarskej akadémie vied, členom korešpondentom Inštitútu francúzskej akadémie vied a nositeľom viacerých významných vyznamenaní.

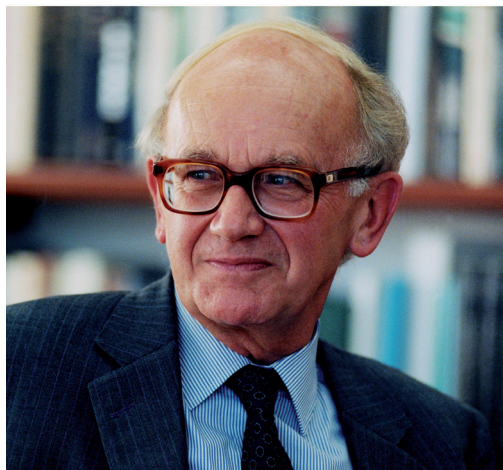

Foto: Európska centrálna banka

Alexandre Lamfalussy zomrel 9. mája 2015 vo veku 86 rokov.

Ako uviedla Európska centrálna banka vo svojej tlačovej správe, meno Alexandra Lamfalussyho zostane navždy nerozlučne späté s jednotnou menou a Európskou centrálnou bankou. V správe sa ďalej uvádza: „Ako zakladajúci prezident Európskeho menového inštitútu, predchodcu ECB, usmerňoval rozsiahle a bezprecedentné prípravné práce súvisiace so založením ECB v júli 1998 a zavedením jednotnej meny v januári 1999. Pod jeho vedením sa položili základné stavebné kamene eura a jeho centrálnej banky: definovala sa stratégia menovej politiky ECB a navrhli sa nástroje potrebné na jej uplatňovanie v menovej únii; položili sa technické a infraštrukturálne základy, ako je paneurópsky platobný a zúčtovací systém; pripravili sa rozhodnutia o budúcom názve, vzhľade a kvalite eurových bankoviek. Pod jeho predsedníctvom v rade EMI sa spolupráca medzi národnými centrálnymi bankami rozvinula do jednotnej politiky vykonávanej spoločne v rámci Eurosystemu, systému centrálnych bánk krajín, ktoré prijali euro.“

Ako autor systému integrovanej tvorby pravidiel finančných trhov EÚ, ktorý nesie jeho meno, predvídala nevyhnutnú potrebu spojenia finančnej integrácie v Európe s menovou integráciou a aktívne podporoval napredovanie tohto procesu. Mnoho aspektov toho, čo dnes poznáme ako bankovú úniu a o čo sa Európa usiluje v rámci iniciatívy na vytvorenie únie kapitálových trhov, pramení z pôvodnej analýzy Alexandra Lamfalussyho.

Jeho prenikavý intelekt, prívetivosť a osobné čaro, ako aj neúnavný zápal pre zjednotenie Európy nám budú veľmi chýbať. Navždy však budeme k Alexandrovi Lamfalussymu cítiť úprimnú náklonnosť a hlboký obdiv ako k otcovi eura.“